

Տարեկան գիւղը 10 րուբլի, կէս տարմանը 6 րուբ.
Առանձին համարները 7 կօպէկով.
Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ.
Մէր հասցէն. Տիֆլիս. Редакція «Мшакъ».

Մեր հասցեն. Տիֆլիս. Редакція «Мшакъ».
Կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».

ՔԱՂՋՈՐՍԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ԱՐԳՈՎ

Խմբագրութիւնը բաց է առաւտօնեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերից)
Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով.
Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ.

ՀԱՐՈՒՆԱԿՎՈՒՄԵ

“ՄԵՐԱԿ”

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՐԱԳՐԻ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ

«ՄՇԱԿԻ» տարեկան գինը՝ թէ Ոռւսաստ
նում և թէ արտասահմանում 10 րուբ
տամն և մէկ և տամն ամսվանը՝ 9 ր., ինն և ո
ամսվանը՝ 8 ր., եօթ ամսվանը՝ 7 ր., կեց ա
սվանը՝ 6 ր., չինգ ամսվանը՝ 5 ր., չորս ամսպ
նը՝ 4 ր., երեք ամսվանը՝ 3 ր., երկու ամսվա
2 ր., ամսական 1 րուբի:

Գրպել <ՄՇԱԿԻՆ> կարելի է ԽՄԲԱԴՐԱՍԱՆՐ
Օտարաքաղաքացիները պէտք է դիմեն հետեւ
Հասցէով՝ Տիֆլիս. Ռեդակցիա «ՄՇԱԿ»: Խ-
արտասահմանից Tiflis. Rédaction «MSCHAK»:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Երբէք չե՞լք խրատվում.—ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. «Ժամանակակից հերոսներ». Մատենագրութիւն. Նամակ Կարսից. Նամակ Հին-Նախիշնամիկց. Նամակ Խմբագրութեան. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱԲԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Վերջին տեղեկութիւններ.—ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ. — ՀԵՌԱԳԻՒՐՆԵՐ. — ԲՈՒՐՍԱ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՄԱԽԻԱԿԱՆ. Նամակ Ամերիկայից. Նամակ Թիւրքիայից.

ԵՐԲԵՔ ԶԵՆՔ ԽՐԱՏՎՈՒՄ

Այն մեծ աղէտները, որ վերջին տարիները տեղի ունեցան և աշագին զոհեր տարան ու վնասեցին մեր երկրի տնտեսական ապահովութեան, պարզ կերպով ցոյց տուին, թէ ինչքան խաբուսիկ էր կեանքի արտաքին փայլը, կեղծ իրերի դրութիւնը, խախուս կեանքի կազմութիւնը:

Անդրկովկասում տեղի ունեցած հեղեղ գործը առաջին ամենահամազգեցուցիչ կերպով ապացուցեցին, որ օրինակ, Անդրկովկասեան երկաթուղին շինված է ծայրահեղ անփու-

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՆԱՄԱԿ ԱՄԵՐԻԿԱՅԻՑԻՑ

Պօստօն, մայիսի 5/17-ին
Կարգ մը հայեր, որոց տեսութեան սահմանը
անձուկ շրջանակէ մը անդին չանցնէր, հոս հոն
դիմելով՝ հայասէր ամերիկացւոց հետ տեսակ-
ցելով՝ ամերիկացնակ հայ գաղթականութեան
անուամբ տարօրինակ և հակասական յայտարա-
րութիւններ ընելով՝ մի շարք ամերիկացւոց մէջ
այն տպաւորութիւնը ստեղծած են, թէ քանի
որ Թիւրքիոյ հայոց վիճակի բարւոքման այլ ևս
յոյս չէ մնացեր, և մանաւանդ քանի որ այժմու
վիճակը օրէ օր աւելի անտառնելի կը դառնայ,
Թիւրքիոյ հայոց ուրիշ բան չի մնար, եթէ ոչ
հրաժեշտ տալ մեր երկրին և գաղթել Ամերի-
կա: Մեր բարեկամաց ոմանց եռանդը այնքան
յառաջ կը մղէ զիրենք, որ այժմէն սկսած են
հայկական նահանգներ երևակայել Միսիւրիի և
Միսիսիպի ափերուն քով: Օտարներու այս տրա-

Ամբանութիւնը շատ դիւրաւ կարելի է վերագրել իրենց անկեղծ համակրանաց, բայց ինչպէս մեկնենք մեր հայողզի քաղաքագիտներու այս գործունքութիւնը: Մէկ երկու հարուստ հոգածէրներ խոսացած են հայ ապագայ գաղթականներուն ձրի հող տալ, անշուշտ իրենց մնացած հողերու գները բարձրացնելու նպատակաւ, ուրիշներ կը խոսանան մի քանի տարուան վարուցանի համար հող տալ մի քանի հաղար մարդու, պայմանաւ որ միան կառավարական

դնել կառավարութեան վրա, որի բարի
նպատակները կարող են իրականացնալ, երբ
մենք ոչ միայն կը համակրենք, այլ և կը
գործակցենք նրան:

Ծանր և սոսակալի են աղէտները, բայց
երբ մի անգամ նրանք տեղի են ունենում,
գոնէ պէտք է խրատվեն նրանցից, իբրև մի
մեծ հարցաքննութիւնից, իբրև մի
սարսափելի դասից: Բայց քանի որ կեսան-
քի պայմանները չեն փոխվում, քանի ոչ մի
բարենորոգում, ոչ մի ապահովութիւն չէ
մացրած, աղէտների կրկնելու համար մնում
է պատրաստ հոգ: Մենք ոչ մի ջանք
չենք գործ զրել աղէտների գէմ հիմնաւոր
կերպով մաքառելու նպատակով, որպէս զի
նրա երեւալու և զարգանալուն նպաստող
պայմանները ոչնչացնենք: Ուստի հասարա-
կութիւնը և ամեն մի անհատ իրաւունք
ունի սպասել, որ նոյն այդ մեծ աղէտնե-
րը կը կրկնվեն և գուցէ աւելի մեծ ծաւա-
լով, աւելի մեծ գիրքով, տանելով հարիւ-
րաւոր և հաղարաւոր նոր զոհեր...

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՄԱՆԱԿԱԿԻՑ ՀԵՐՈՍՆԵ

Երեք շաբաթ է, մեր ընթերցող հասարակութեան առաջ կատարվում է մի ներկայացում, որ մի աւելորդ անգամ ցոյց է տալիս թէ ինչ հրաշճների է ընդունակ գրական աշքակամութիւնը։ Ներկայացում տուողը հայոց մամուլի խմբագիրներից մէկն է, որ համարձակութիւն ունեցաւ առանց դիմակի դուրս գալ «Մշակի» խմբագրութեան դէմ, մեղադրելով թէ նրան և թէ ուրիշ անձանց կեզծիքների մէջ։ Առաջին քայլը կարող էր ցոյց տալ, որ այդ խմբագիրը մի շիտակ մարդ է, որ չշմարտութիւն է որունում։ Բայց նա երկրորդ քայլից ընկատ մի ծիծաղելի գրութեան մէջ և միանդամայն պարզեց

թականութեանց՝ արդէն ոչինչ է թէ թւով և թէ
կարերութեամբ. հայերը հրէաների հետ բաղ-
դատել կարելի չէ. նոյն իսկ Ամերիկայի յոյները
մենէ շատ աւելի պարծենալու պատճառներ
ունին: Եւրօպացին երբ ոտք կը դնէ նոր աշ-
խարհի հողին վրա, առաջի օրէն սկսեալ կը
փորձէ յարմարիլ տեղուցն կեանքին, կը սկսի
անգլիերէն խօսիլ ամեն տեղ, նոյն իսկ իր հայ-
րենակցաց հետ Հայերէն շատ քչերն են, որ կը
փորձեն տիրող լեզուն սորվիլ. ահազին մհծա-
մասնութիւն մը կը մնայ կղզիացած հայկական
նահասկետական կեանքին մէջ: Ամեն հայաբնակ
քաղաք ձմրան գիշերուան վարժարաններու հա-
մար հայ ուսուցիչ մ'ալ կը վարձէ անգլիերէն
սորվել փափաքող հայերուն օգնելու, բայց գնա
վարժարան և տես, թէ քանի մը հարիւր հայե-
րէն կրնամատասէն աւելի մարդ գտնել հոն, իսկ
այցելէ հայերու բնակած տուները, կամ ճաշա-
րանները և տես թէ ինչպէս խոռնած են խաղի
սեղանին առջե, կամ գարեջուրի շիշերուն շուրջ: Վ-
երջին զէպերը ցոյց տուին, թէ ինչչէս նոյն
իսկ զարգացեալ համարուած դասակարգին մէջ
կը պակասին կարող անգլիագէտներ: Օտար գաղ-
թականներու մէջ շատ կան գրագէտներ, խմբա-
գիրներ, քարոզիչներ և քաղաքագէտներ. հայերս
մէկ երկու քարոզիչ միայն ունինք, որ կրնան
հասկանալի եղանակաւ խօսել ամերիկացւոց:
Երբ գաղթականութիւն մը այսքան կը թերանայ
իր առաջին պարտքին մէջ, բնական է հետեցնել,
թէ ինչ պիտի լինի իր նիվականը և բարոյա-
կանը:

թիչ շատ ծանօթանալ հայերու մեծամասնութեան վիճակին հետ Ըստ լիքներս անձնական դժուղութեան արդինքնեն:

Հայերու մեծամասնութիւնը կը գտնուի Մա-
սաչուսէտս հաճանգի գլխաւոր քաղաքներու մէջ.
այս ձեռակերտական կենտրօնները օտարական-
ներու ահազին բազմութեան մը գործ կը մա-
տակարարեն: Հայերը կաշխատին իրը պարզ
գործաւոր. վերակացու, կամ տեսուչ ըլլալու
փառքը վայլող հայերը մատով կը ցուցուին: Մի
քանի ընտանիք փորձեցին երկրագործութիւն ը-
նել, բայց չաջողեցաւ, որով հայերու ապրուստի
միակ միջոցը մնաց գործարանը: Պէտք է ըսել,
թէ հայ գործաւորը ամենէն քիչ դրամ առնող
գործաւորն է Ամերիկայում, բացառութիւն հա-
մարելով միայն չինացին: Հարիւրաւոր հայեր
իրանդացի գործաւորի մը շաբաթը գարեջուրի
ոռուած դրամէն շատ պակաս շաբաթական կը
տանանան: Այս մարդոց դրամ աւելցնելը հրաշքի
կարգէն համարելու է, մինչև օր մը մարդ առիթ
ոնենեայ բնակարաննեին այցելելու, ուր գաղտնի-
քը կը պարզուի: Հայերու ընդհանրութեան մի-
ջակ շահը շաբաթական հինգ դոլարէն անդին
անցներ. տեղացիի մը համար այդ դրամը
այլին կը բաւէ տան վարձու և կերակու-
թի: Սակայն հայերու մի մասն ծայրահեղ
ոնտեսութեան շնորհիւ կրնայ մի քանի ոս-
տի աւելցնելով տուն դրկել, ընտանիք ապրեցնել
և նոյն իսկ հող գնել, տուն շինել և այլն: Բայց
կատելի է, որ ընտանիքը թիւքքիա կապրի իր-
էն շատ աւելի տնտեսօքէն, այդ ամենեին չի
շանակէր, թէ մարդը պիտի կրնայ այդ ընտա-

